

ת"פ 1233/09 - מדינת ישראל - משרד התמ"ת נגד אוחיון נדב - לול שירותים, נדב אוחיון

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 1233-09
29 יולי 2018

לפני: כב' השופט משה טוינה

המאשימה: מדינת ישראל - משרד התמ"ת
ע"י ב"כ: עו"ד דן טוניק

-

הנאשמים: 1. אוחיון נדב - לול שירותים
2. נדב אוחיון
ע"י ב"כ: עו"ד איתן פלג

החלטה

1. עניינה של החלטה זאת בקשת הנאשמים לזכותם מעבירות מושא כתב האישום, מכוח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982. הבקשה הוגשה בנימוק כי בתום פרשת התביעה, לא הוכיחה המאשימה את האשמה המיוחסת לנאשמים; אף לכאורה. אומר מיד, כי מהנימוקים המפורטים להלן החלטתי על קבלת הבקשה לזיכוי הנאשמים מעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, פרט ביחס לעובד אחד, שפרטיו מופיעים בסעיף 4(11) לכתב האישום.

2. כתב האישום מושא החלטה זו מייחס לנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת"), עבירות על פי חוק עובדים זרים תשנ"א - 1991 (להלן: "החוק"), ולנאשם 2 (להלן: "הנאשם") עבירה של אחריות נושא משרה לעבירות של העסקת עובדים זרים המיוחסות לנאשמת; ועבירה של הפרעה למפקח.

3. בקצירת האומר, על פי כתב האישום נערכה ביום 12/5/2008 ביקורת במשק מספר 28 במושב שדה דוד, שהוא על פי כתב האישום "משק הנאשמת 1" [1].

בכתב האישום נטען כי בביקורת שנערכה נמצאו 20 עובדים זרים המתגוררים במשק העסיקה הנאשמת 13 עובדים שלא האישום, מתוך אותם 20 עובדים זרים שנמצאו מתגוררים במשק העסיקה הנאשמת 13 עובדים שלא על פי היתר כדין; ומבלי שהתקשרה עימם בהסכם עבודה בכתב כמתחייב מחוק עובדים זרים. עוד נטען שם כי מקצת מתוך קבוצת 13 עובדים זרים, שלטענת המאשימה הועסקו על ידי הנאשמת ללא היתר - הועסקו אף ללא ביטוח רפואי בר תוקף ומקצתם מבלי שנמסר להם פירוט שכר העבודה ששולם וסכומים שנוכו מהשכר. בהתאם ייחסה המאשימה לנאשמת שמונה עבירות של העסקה ללא ביטוח רפואי (עבירה לפי סעיפים 1ד ו-2(ב)(7) לחוק עובדים זרים; ועשר עבירות לפי סעיף 2(ב)(7); וסעיף 24 לחוק הגנת השכר תשי"ח - 1958.

כתב האישום ייחס לנאשם עבירה של אחריות נושא משרה לעבירות על פי חוק עובדים זרים, המיוחסות לנאשמת. עוד נטען בכתב האישום, כי הנאשם לא התייצב לחקירות אליהן הוזמן ועל רקע זה מייחסת לו המאשימה עבירה של הפרעה למפקח על פי סעיף 6ד לחוק עובדים זרים.

4. בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 14/03/2017, כפרו הנאשמים בטענת המאשימה לפיה, משק 28 במושב שדה דוד הינו משק של הנאשמת 1; עוד כפרו הנאשמים בטענות בכתב האישום לפיהן הם העסיקו עובדים זרים שלא על פי היתר כדן, מבלי להתקשר עימם בחוזה העסקה בכתב כנדרש בחוק עובדים זרים ואת העסקתם של העובדים הזרים מבלי שביטחה אותם בביטוח רפואי בר תוקף, מבלי שנמסר להם פירוט של שכר עבודה ששולם להם וסכומים שנוכו מהשכר; בניגוד לחוק. הנאשם הכחיש את העבירה המיוחסת לו של הפרעה למפקח.

5. לענייננו, עדויות המאשימה, כללו את עדויותיהם של עורכי הביקורת אשר הציגו דוחות שערכו במהלך ובעקבות הביקורת, עדויות שגבו ומסמכים שאספו בעת הביקורת; עדות עובד הנאשמת, ותעודת עובד ציבור של הגב' זהבה קדוש, המתייחס למעמדם בישראל של העובדים ששמותיהם מפורטים בכתב האישום.

6. מהעדויות והמסמכים שבפני, עולות העובדות הבאות:

א. הנאשמת הינה חברה בע"מ שכתובתה הרשומה במושב גבעתי 84[3].

ב. ביום 12/05/2008 נערכה ביקורת במושב שדה דוד, משק 28, שמטרתה בירור תנאי מגורים של עובדים זרים[4]. הביקורת נערכה בעקבות תלונה שהגישה עמותת קו לעובד[5].

ג. בביקורת השתתפו פקחים מיחידת הסמך לעובדים זרים ושוטרי משטרת ההגירה מחוז דרום.

ד. במקום הביקורת - משק 28 במושב שדה דוד - נמצא מתחם מגורים לעובדים זרים; משרד של הנאשמת המופעל על ידי פקידה בשם מורן אוחיון, קרובת משפחה של הנאשם[6]; ועובדים זרים שזוהו על ידי מר אולג דופמן, שוטר משטרת ההגירה באמצעות דרכונים וצילומי דרכון[7].

ה. פעולות הביקורת תועדו בדוחות פעולה ובתיאורי מקרה. במסגרת הביקורת, ערך מר אדי אדמוני מפקח ביחידת הסמך לעובדים זרים רשימה של העובדים הזרים שנמצאו במתחם[8] ונגבו עדויות ממקצת העובדים הזרים. בשעת הביקורת, נתפסו כרטיסי עבודה של העובדים הזרים. תוך כדי הביקורת נגבתה הודעה מהנאשם[9] ונמסרה לנאשם הזמנה לחקירה שנקבעה ליום 15/05/2008 ודרישה להמצאת מסמכים[10]. הזמנה נוספת נשלחה לנאשם ביום 22/05/2008, ובה התבקש להופיע במשרדי האגף לאכיפת חוקי העבודה במחוז דרום ביום 22/06/2008; ועוד הזמנה נשלחה ביום 12/08/2008 לחקירה שנקבעה ליום 31/08/2008.

ו. על פי המסמכים שהוגשו, סירב הנאשם למסור מידע שהתבקש על פי עצת עורך דינו[11]. אין מחלוקת כי הנאשם לא התייצב לחקירות להם זומן. בהקשר זה, הודיע הנאשם למאשימה כי אין באפשרותו להתייצב ביום 15/05/2008 בשל לחץ עבודה[12]; ולזימונים הנוספים בעקבות חליפת המכתבים שבין בא כוח הנאשם לנציגי המאשימה שבהם טען בא כוח הנאשם שיש

לדחות את הליך החקירה עד לבירור תלונות הנאשם לפיהן פעולות חקירה שנעשו בעניינו ובעניינה של הנאשמת בוצעו בחוסר סמכות[13].

7. להשלמת התמונה העובדתית, מבקש אני להתייחס לכרטיסי עבודה שהציגה המאשימה ולחדד ולהתייחס בקצרה למספר סוגיות עובדתיות שלהן השלכה בעניינו וזכו להתייחסות חלקית או חסרה בעדויות ובמסמכים שהוגשו כדלקמן:

א. אין בפנינו עדות ברורה הקושרת בין כרטיסי העבודה שהוגשו לבית הדין; לכרטיסי העבודה שנתפסו במועד הביקורת. בהקשר זה מבקש אני להתייחס לעדויות שניים מעדי המאשימה:

במסגרת עדותו של מר רועי ביטון, טען האחרון כי הוא שתפס את כרטיסי העבודה בשעת הביקורת. עם זאת, מאשר העד כי אין כל סימון על גבי הכרטיסים שיש בו כדי ללמד שהכרטיסים שהוגשו הם הכרטיסים שנתפסו במעמד הביקורת. בהקשר זה נשאל העד והשיב:

"ש. תעבור על כרטיסי העבודה, האם יש בכרטיסים סימון שאתה תפסת אותם?

ת. לא. "

בהמשך עדותו ביקש מר ביטון להתייחס למזכר שנכתב ביוני 2009 ולפיו כרטיסי העבודה שהוגשו לבית הדין הם אלה שתפס לטענתו במעמד הביקורת והשיב:

"ש. אתה יכול לומר לי מדוע לא כתבת במזכר הזה או מדוע לא נתת הסבר במזכר הזה לכך שלא חתמת על כל כרטיס וכרטיס שתפסת לטענתך?

ת. לא הבנתי

ש. במזכר הזה מדוע לא נתת הסבר מדוע לא חתמת על כל כרטיס וכרטיס שתפסת לטענתך?

ת. לא יודע מה היה לפני שנים. יכול להיות שאומר משהו קטן שיעשה סדר. אני מניח

ש. אל תניח, ההנחות שלך לא מעניינות. הלכה למעשה אתה לא זוכר שתפסת את הכרטיסים האלה, אתה גם אמרת פה היום שאתה מניח שאתה תפסת אותם], אני אומר לך שאתה לא תפסת אותם. אתה יכול לשלול את זה במאה אחוז.

ת. אתה אומר דברים לא נכונים, אמרתי שאני מניח שאלו הכרטיסים שאני תפסתי

ש. אתה יכול לשלול במאה אחוז שאתה לא תפסת ואלה לא הכרטיסים

ת. חלפו הרבה שנים, מאיפה אני יודע אם אלה הכרטיסים ששמתי בתיק לפני עשר שנים, בשביל זה יש מספר דרכון, פרטים של עובד. "

בדומה, העיד עד המאשימה מר מדמוני כי גם הוא איננו יכול לאשר את זהות תופס הכרטיסים ומכאן לקשור בין הכרטיסים שהוגשו לבית הדין לבין הכרטיסים שנלקחו על פי הטענה במעמד הביקורת מהעובדים הזרים.

ש. תסכים איתי שההנחה היא שרשמת מה שהיה צריך לכתוב, מה שהיה רלוונטי, נכון?

ת. כן

ש. תראה מה כתוב למעלה "העובדים עסקו ב"

ת. לשהות במגורים

ש. לשהות במגורים זה עיסוק?

ת. אני אסביר. גם השעה המוקדמת שבה הגענו, זה היה .. לא יודע מה הסיבה שהגענו

ש. מה שאתה לא יודע אל תגיד.

ת. הגענו לביקורת של בדיקת מגורים של העובדים, ככל הנראה המגורים היו במצב גרוע ולכן המטרה הייתה להגיע מוקדם, אם עשו פעולות נוספות שקשרו את נושא העבודה לא אוכל להעיד עכשיו. הגענו כדי לקשור בין העובד לבין המגורים כי אחרי זה בשטח לא נוכל לדעת איפה כל עובד גר. ברגע שאני מגיע לביקורת ויש לי אסמכתאות לקשור שקיימים יחסי עבודה אני בודק גם את יתר הדברים

ש. מה הכשרה שלך איזה קורסים עברת?

ת. עברתי קורס חקירות ותשאול.

ש. איפה עברת את הקורס הזה

ת. דרך המשרד במכללה לביטחון וחקירות בפתח תקווה.

ש. אני מניח שגם למדת שם שכאשר תופסים מסמכים צריך לסמן אותם, נכון?

ת. 2005 הזיכרון שלי לא כל כך...

ש. אתה יודע היום שצריך?

ת. היום כן.

ש. תסתכל במסמך הזה, מ/22, לגבי הפעולה השניה, "כרטיסי העבודה של העובדים הזרים .. צולמו" מי צילם

עמוד 4

ת. אני

ש. "כאשר כל שני כרטיסים בדף אחד..." מי תפס את הכרטיסים? כתבת "נתפסו".

ת. נבדוק (לאחר עיון)... לא מופיע פה (במזכרים)

ש. לכן אני שואל מי תפס את הכרטיסים?

ת. לא רשום. אני לא יכול לענות היום

ש. מדוע כתבת "נתפסו" ולא כתבת על ידי מי?

ת. באותה נקודת זמן כתבתי ככה. אם הייתי יודע היום הייתי כותב

ש. כי לא ידעת מי תפס אותם, אם היית יודע היית כותב

ת. באותה נקודת זמן שאני גם רואה את הצוות שהיה שם, הסבירות שאני יושב ובודק תיק ואני לא יודע מי תפס היא אפסית על קלושה. היום אני לא יודע מי, אז בוודאות ידעתי מי.

ש. אלה הכרטיסים?

ת. יכול להיות"

ב. פרט לשני מקרים, המתייחסים לכרטיסי העבודה של עובדים שנמצאו במתחם המגורים במשק 28 ושזוהו במעמד הביקורת כעובדים המועסקים על פי היתר כדין על ידי הנאשמת[14], אין בכרטיסי העבודה זיהוי של המעסיק באופן שניתן לייחס את כרטיסי העבודה להעסקתם של העובדים הזרים בשירות הנאשמת.

ג. יודגש כי העובדים הזרים מושא כתב האישום אותרו וזוהו באתר מגורים להבדיל ממקום העבודה. אין בעדויות המאשימה כל התייחסות למקום העבודה; של העובדים הזרים מושא כתב האישום.

ד. אין בעדויות המאשימה כל ראיה [15] שיש בה כדי לקשור את המאשימה כמי שמחזיקה במשק 28 במושב שדה דוד; ואין בעדויות שבפני כל התייחסות לבעליו/המחזיק במתחם המגורים ולקשר שבין מעסיקם של העובדים הזרים שאותרו וזוהו בעת הביקורת לבין בעליו/מחזיק המתחם[16].

ה. אין בעדויות המאשימה כל ראיה ישירה (לדוגמה עדות של העובדים הזרים עצמם ו/או עדויות של אחרים) באופן שניתן לקבוע על בסיסה כי העובדים הזרים מושא כתב האישום הועסקו על ידי הנאשמת, כעובדי הנאשמת.

ו. אין בעדויות המאשימה כל התייחסות לתנאי העסקתם של העובדים ובכלל זה תלושי שכר

שהונפקו לטובת אותם עובדים שביחס אליהם נטען כי הועסקו מבלי שנמסר לידם פירוט שכר העבודה ששולם וסכומים שנוכו.

8. על רקע האמור לעיל, מבקש אני לבחון את בקשת הנאשמים לזכותם מעבירות מושא כתב האישום, מכוח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982; מהנימוק כי בתום פרשת התביעה, לא הוכחה המאשימה את האשמה המיוחסת לנאשמים; אף לכאורה. אומר כאן כי במסגרת בחינה זו לא מצאתי צורך להתייחס לכלל טענות הצדדים ואתמקד בעיקר.

9. בשעה שקיימת מחלוקת בין המאשימה לבין הנאשם, לענין קיומם של יחסי עובד מעסיק בין הנאשם לעובד הזר; נדרשת המאשימה, כתנאי להרשעה בעבירה של העסקה שלא כדין, להוכיח קיומם של יחסי עובד מעסיק בין הנאשם (הנאשמת בענייננו) לבין העובד הזר מושא כתב האישום. זאת יכולה המאשימה לעשות באמצעות הבאת ראיות שיש בה כדי להצביע על קיומו של קשר שכזה ולחלופין באמצעות שימוש בחזקה המשפטית שלפיה ניתן להסיק על קיומו של קשר של יחסי עובד מעסיק בין **מבצע עבודה הנחוצה למחזיק באתר; למחזיק** - אלא אם יוכח אחרת.

10. לטעמי (פרט למקרה אחד) לא יכולה להיות מחלוקת כי במקרה שלפנינו לא הוצגו ראיות שיש בהם כדי להצביע על יחסי עובד מעסיק בין הנאשמת לבין העובדים הזרים מושא כתב האישום. כך לדוגמה, לא הובאו לעדות העובדים הזרים מושא כתב האישום אשר העידו על קיומו של קשר שכזה בין הצדדים, ואו עדים אחרים (לרבות בעלי ההיתר של העובדים הזרים מושא כתב האישום) היכולים לאשר כי העובדים הזרים מושא כתב האישום הועסקו כעובדי הנאשמת. במאמר מוסגר אזכיר, כי אין התייעוד החקירה התייחסות לאופן שנתפסו כרטיסי העבודה (וכך לא ניתן להניח כי כרטיסי העבודה נתפסו במשרד הנאשמת באופן שהוא קושר בין הנאשמת לכרטיסי העבודה). עוד אוסיף, כי כרטיסי העבודה [17] המתייחסים לעובדים הזרים מושא כתב האישום ואשר לטענת המאשימה הועסקו אצל הנאשמת שלא כדין חסרים פרטי זיהוי של המעסיק באופן שלא ניתן לייחס את אותם כרטיסי העבודה, לעבודתם של אותם עובדים זרים אצל המאשימה.

11. כאמור הכירה הפסיקה ובעקבותיה המחוקק באפשרות לקבוע קיומם של יחסי עובד מעסיק - בין העובד הזר לבין מחזיק האתר בו מבוצעת העבודה - במציאות שבה נמצא העובד הזר, מבצע העבודה הנחוצה למחזיק. גם כאן, לטעמי, לא יכולה להיות מחלוקת כי החזקה האמורה איננה חלה בעניינינו שהרי העובדים הזרים לא אותרו בעת עבודה באופן שניתן להפעיל לגביהם חזקה זו.

12. על רקע זה, מתעוררת השאלה האם ניתן להכיר בקיומם של יחסי עובד מעסיק בין העובדים הזרים מושא כתב האישום (למעט אחד) לבין המאשימה, לאור הימצאותם של העובדים הזרים במתחם המגורים בו נמצאו. לטעמי התשובה לשאלה זו היא שלילית וזאת מהנימוק הבא:

העובדה כי באתר הביקורת מצוי משרד של המאשימה, אין בו כדי ללמד כי מתחם המגורים בו נמצאו העובדים הזרים מושא האישום, מוחזק על ידי המאשימה (כך לדוגמה יכולה הייתה המאשימה להחזיק במשרד בשכירות או בהרשאה של בעל המשק שעל זהותו לא הובאו ראיות).

לפיכך, משלא הובאו ראיות שיש בהם כדי ללמד כי המתחם בו נמצאו העובדים הזרים, הוא מתחם שמוחזק על ידי המאשימה או מי מטעמה [18]; לא ניתן להניח קיומם של קשרי יחסי עובד מעסיק בין העובדים הזרים

שנמצאו במתחם המגורים לבין הנאשמת. כך לדוגמה קיימת אפשרות כי הנאשמת שיכנה עובדים זרים המועסקים על ידה כדין, במתחם המגורים אשר שייך לצד ג' לצד עובדים זרים המועסקים על ידי אחרים.

13. העדות היחידה שיכולה לקשור בין המאשימה לבין העסקתו של עובד זר שפרטיו מופיעים בכתב האישום, היא עדותו של מר אבו יחיא. נכון למועד הביקורת, מר יחיא הועסק על ידי הנאשמת, כמנהל צוות; במסגרת זו היה העד אחראי לאשר את הרישום בכרטיסי העבודה של העובדים הזרים אשר עבדו תחת פיקוחו ביום הרלוונטי. בעדותו, זיהה מר אבו יחיא את חתימתו על כרטיס העבודה המיוחס לעובד זר אשר מחזיק בדרכון תאילנדי שמספרו [19][A762129]; שעל פי תעודת עובדת ציבור, היה רשאי לעבוד בישראל, על בסיס היתר שניתן לאחד בשם וקנין אליהו. יוצא מכאן כי עדותו של מר יחיא קושרת בין עבודה שביצע העובד הזר, כעבודה שנעשתה מטעם הנאשמת באופן שניתן להניח קיומם של יחסי עובד מעסיק בין הצדדים.

14. יוצא מכאן כי למעט המקרה הבודד אליו התייחסתי לעיל, לא הובאו כל ראיות שיש בהן כדי ללמד על קיומם של יחסי עובד מעסיק בין הנאשמת לבין העובדים הזרים מושא כתב האישום - בין אם מדובר בראיות ישירות המצביעות על קיומם של יחסי עובד מעסיק בין הצדדים ובין אם מדובר בראיות המוכיחות קיומן של נסיבות האופייניות לקיומם של יחסי עובד מעסיק, באופן שניתן להניח קיומם של יחסים שכאלה בין הנאשמת לעובדים הזרים מושא העבירה של העסקה שלא כדין.

15. מכאן, שנכון לשלב זה, גם אם ניתן את מלוא המשקל לראיות המאשימה, דהיינו לעובדה כי נמצאו עובדים זרים במועד הביקורת במתחם מגורים שנמצא במשק שבו מפעילה הנאשמת משרד, אין בכך כדי לבסס ולו לכאורה (פרט למקרה הבודד אליו התייחסתי לעיל) עבירה של העסקת עובד זר שלא כדין ביחס ל-12 מתוך העובדים הזרים, שפרטיהם מפורטים בכתב האישום, ולגביהם נטען כי נכון למועד הביקורת הועסקו על ידי הנאשמת.

16. בעדויות המאשימה ובמסמכים שהגישה אין כל התייחסות לתנאי העסקתם של העובדים מושא כתב אישום ובפרט להעסקתם ללא ביטוח רפואי בר תוקף ומבלי שנמסר להם פירוט שכר. במציאות שכזו, שבה לא הציגה המאשימה ולו ראיה אחת התומכת בטענות העובדתיות שבכתב האישום המייחסות לנאשמת עבירות של העסקת עובד זר ללא ביטוח רפואי בר תוקף, וללא מתן פירוט שכר - אין מנוס מקבלת בקשת הנאשמים לזכותם, מעבירות אלה כבר בשלב זה בטענה של אין להשיב לאשמה בנימוק, כי המאשימה לא הביאה ולו ראיות לכאורה לביסוס עבירות אלה המיוחסות לנאשמת; ולנאשם כנושא מישרה הנושא באחריות לעבירות על פי חוק עובדים זרים שנעברו על ידי הנאשמת

17. העבירה המיוחסת לנאשם של הפרעה למפקח במילוי תפקידו היא על רקע אי התייצבותו של הנאשם, לחקירות אליהן זומן. כפי שציינתי בהחלטתי מחודש אוקטובר 2016 והנימוקים המופיעים שם, אין חובת התייצבות בפני הרשות חוקרת על פי דרישתה. לפיכך לא ניתן לראות באי התייצבות הנאשם לכשעצמה לחקירות אליהן זומן, כמקיימות את היסוד העובדתי, של הפרעה למפקח במילוי תפקידו.

18. כמפורט בפסק הדין המחוזי, פרשת אסתר פרידמן[20], ניתן לראות באי התייצבות כממלאת את יסוד ה"הפרעה", באותם מצבים בהם אי ההתייצבות נועדה למנוע ולהכשיל את המפקח ממלא את התפקיד. במקרה שלפנינו, המסמכים שהגישה המאשימה מלמדים, כי אי התייצבות, נבעה מלחץ עבודה

ומעמדת עורך הדין, לפיה זימונו של הנאשם לחקירה, נעשה בחוסר סמכות. מכאן, שאי ההתייבבות איננה מתוך רצון למנוע או להכשיל את החקירה אלא, מנימוקים ענייניים, ובשל עמידה על זכויות שלטענת הנאשם עומדות לו. אשר על כן, גם כאן בתום שלב פרשת התביעה, לא הוכח ולא הציגה המאשימה ראיות שיש בהן לכאורה לבסס את הרשעתו של הנאשם בעבירה של הפרעה למפקח במילוי תפקידו.

19. יוצא מכאן, כי יש לקבל את בקשת הנאשמים כדלקמן:

א. בקשת הנאשמת לזכותה מעבירות המיוחסות לה, של העסקה שלא כדין וללא חוזה עבודה מתקבלת ביחס לעובדים המפורטים בסעיף 4 לכתב האישום, סעיפים קטנים 1,2,4,7,9,10,15,16,17,18,19,20.

ב. בקשת הנאשמת לזכותה מעבירות המיוחסות לה של העסקה ללא ביטוח רפואי ואי מסירת פירוט על שכר או ניכויים מתקבלת ביחס למכלול העבירות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום.

ג. בהתאם מתקבלת בקשת הנאשם, לזכותו מעבירות המיוחסות לו של אחריות נושא משרה לעבירות המיוחסות לנאשמת ומהן זוכתה בסעיפים קטנים א' ו-ב' לעייל.

ד. כן מתקבלת הנאשם לזכותו מעבירה של הפרעה למפקח על פי סעיף 6(ד) לחוק עובדים זרים.

20. לאור האמור, על הנאשמים להערך לבירור האשמה המיוחסת לנאשמת, של העסקה שלא כדין, על פי סעיפים 2(א)(1) ו-2(2) לחוק עובדים זרים ביחס להעסקתו של העובד שפרטיו מפורטים בסעיף 4(11) לכתב האישום, ועבירה המיוחסת לנאשם של אחריות נושא משרה להעסקתו של העובד שפרטיו מופיעים בסעיף 4(11) בידי הנאשמת.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, (29 יולי 2018), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1]סעיף 3 לכתב האישום.

[2]סעיף 3 לכתב האישום.

[3]תדפיס פרטי החברה מ/9.

[4]עדויות של מר שמעון זיגג עמ' 15 לפרוטוקול שורה 4 ואילך.

[5]מכתבה של עמותת קו לעובד מיום 05/09/2008 המסומן מ/14.

[6]עדותו של מר אבו יחיא זועדי עמ' 74 לפרוטוקול, שורות 13-18.

[7]כמפורט בדוח הפעולה שערך מר אולג דופמן והוגש וסומן מ/11.

[8]מ/20.

[9]מ/22.

[10]מ/4 - זימון לחקירה ודרישה להמצאת מסמכים מתאריך 12/05/2008 החתום על ידי הנאשם.

[11]מ/19 - תיאור מקרה שערך מר מדמוני אלי ולפיו "הנ"ל נדב טען בפני שנינו כי הרגע התייעץ עם עורך דינו לגבי הביקורת ועורך דינו ייעץ לו לא למסור לנו עדות ולמסור מסמכים אך ורק בתוך מסגרת של 14 יום" (שורות 7-8).

[12]וכך נאמר במכתב מיום 14/05/2008: "כפי שידוע לך מחר זה 15 בחודש ויש לנו המון עבודה להכין את כל הדוחות של מע"מ מס הכנסה וביטוח לאומי, ועל כן לא נוכל להגיע מחר, ונבקשך לשלוח לנו יזמון ליום אחר".

[13]מכתב בא כוח הנאשם מיום 17/06/2008; מכתב המאשימה מיום 18/06/2008 המסומן מ/18 ותשובת בא כוח הנאשם למכתב האמור.

[14]כרטיסי העבודה של עובד זר בעל דרכון תאילנדי שמספרו k556634, ועובד זר נוסף בעל דרכון תאילנדי שמספרו B552590, אשר לשניהם אשרת עבודה בישראל על שם הנאשמת.

[15]פרט למקרה בודד אליו אתיחס בהמשך.

[16]לטענת המאשימה, דוחות הפעולה, מציינים כי הביקורת נעשתה ב"עסק". טענה זו שבדוחות הפעולה איננה ראיה, שהרי בעדויות בדוחות הפעולה אין כל בסיס לקיומו של ה"עסק" במשק 28 במושב שדה דוד. כך גם לטענה בדוח הפעולה מ/15 כי "לאחר שווידינו כי זה המשק של נדב אוחיון", היא טענה שאין בה כל ביסוס, משאין בדוח הפעולה כל התייחסות לאופן הבירור, מול מי נעשה הבירור, וכיוצא באילו עובדות בסיס שניתן לקבוע על פיהן ולו לכאורה בלבד כי מדובר במשק השייך לנדב אוחיון.

[17]ואפילו, על רקע הבעייתיות שבהסתמכות על אותם כרטיסי עבודה שאין אפשרות לקבוע בוודאות כי כרטיסי העבודה

שהוצגו בפני בית הדין הם הכרטיסים שנתפסו במועד הביקורת.

[18] וגם כאן אציין כי לטענת המאשימה, דוחות הפעולה, מציינים כי הביקורת נעשתה ב"עסק". טענה זו שבדוחות הפעולה איננה ראייה, שהרי בעדויות בדוחות הפעולה אין כל בסיס לקיומו של ה"עסק" במשק 28 במושב שדה דוד. כך גם לטענה בדוח הפעולה מ/15 כי "לאחר שווידינו כי זה המשק של נדב אוחיון", היא טענה שאין בה כל ביסוס, משאין בדוח הפעולה כל התייחסות לאופן הבירור, מול מי נעשה הבירור, וכיוצא באילו עובדות בסיס שניתן לקבוע על פיהן ולו לכאורה בלבד כי מדובר במשק השייך לנדב אוחיון.

[19] עמ' 75 לפרוטוקול ש' 6-14.

[20] ע"פ (י-ם) 46367-03-12 אסתר פרידמן נ' מדינת ישראל.